

Les segones parts no són mai bones: pla per reduir l'abandonament prematur de l'assignatura

Francisco Javier Capó Parrilla: javier.capo@uib.cat

Resum

L'assignatura Macroeconomia I requereix una feina continuada i constant, atès que la matèria és acumulativa. Els continguts que s'hi tracten estan estretament relacionats i s'ajunten al final del curs per construir un model global integrat per les distintes parts desenvolupades al llarg de l'assignatura. El risc més gran és que els alumnes quedin despenjats i no puguin seguir les explicacions.

L'estudi analitza els resultats de la incorporació de tasques de treball autònom voluntàries i que no comporten cap tipus de qualificació (cap nota, però sí avaluació), que són l'entrenament per poder afrontar amb garanties els reptes de les proves d'avaluació contínua i final. Es tracta de la continuació i ampliació de l'experiència docent presentada en l'edició anterior.

Els resultats parcials de l'avaluació mostren una elevada correlació positiva (no necessàriament causalitat) entre el nombre de tasques realitzades i la nota obtinguda en les pràctiques i en una prova tipus test. També, s'observa que els alumnes que no es presenten a l'avaluació abandonen prematurament, atès que la taxa de realització de les tasques inicials és molt més baixa (la meitat) que la de la resta d'alumnes. Aquests resultats que vinculen la intensitat en la realització del treball d'aprenentatge autònom i les qualificacions acadèmiques no necessàriament mostren un efecte causal. Volem pensar que la realització de les tasques millora l'aprenentatge i, per tant, les notes, però també és cert que els alumnes que obtenen més bones notes solen ser més aplicats i diligents, i fan les tasques, el que significaria una causalitat inversa. En una experiència similar amb alumnes més aplicats, d'un curs més elevat i d'uns estudis de doble grau que exigeix una nota d'accés més alta, on un elevat percentatge d'alumnes duu a terme les tasques de manera sistemàtica, la correlació entre el nombre de tasques realitzades i les notes és molt més baixa. Això podria significar que la causalitat entre la realització del treball autònom i els resultats acadèmics és feble i que les notes s'expliquen per altres factors no observables, com les capacitats de l'alumne o la qualitat del treball autònom (nosaltres només hem mesurat la quantitat).